

soby, vyložit významové odstíny jak slov běžných, tak i odborných, málo užívaných, zastaralých, místních aj. Ujal se rovněž místa vedoucího redaktora *Staročeského slovníku*.

Profesor Krístek zemřel 9. září 1979 v Praze. Jeho písemná pozůstalost se nachází ve fondu Archivu města Ostravy.

Z. ŠRÁMKOVÁ

Boleslav Bárta byl osmdesátníkem

Docent PhDr. Boleslav Bárta, CSc. se narodil 14. 8. 1929. Po krátkém působení v Psychiatrické léčebně Kroměříž nastoupil roku 1953 na katedru psychologie MU. Učil a poměrně přísně zkoušel psychologii obecnou, fyziologickou, klinickou i srovnávací. Stal se zástupcem ředitele Psychologické poradny a později Psychologické výchovné kliniky Brno. Ředitel, akademik Chmelař pracoviště zařizoval, Bárta řídil a prosazoval. Byl mužem vyhraněných názorů a vizí. Životním cílem mu byla rehabilitace Moravy. To a článek kritizující Lidové milice mu normalizátoři neodpustili. Bránil se. Tu bojoval jako lev, tu ledacos odvolal, ba zřejmě i podepsal. Z fakulty musel odejít. Posléze byl odvolán i z Psychologické výchovné kliniky. Prikázána mu byla práce se sluchově a mentálně postiženými dětmi. Pracovat s jejich rodiči nesměl. Po roce 1990 se vrátil na FF. Většinu svých sil však věnoval moravským politickým aktivitám. S ohromným počtem preferenčních hlasů byl zvolen do parlamentu. Vedl „pochod Moravanů Prahou“. Zemřel 31. 5. 1991 v Budmericích u Bratislavy při jednání o budoucím uspořádání státu.

Osud charismatické osobnosti doc. Bárty přináší řadu otázek. Namátkou: Může psycholog po vstupu do politiky zůstat psychologem? Kde jsou hranice třeba i oprávněného boje za princip? Je nutno dáblům říci „ne“ nebo je lze alespoň po určité době přechytračit? Jak dalece volí voliči stranu podle jejího programu nebo podle ztotožnění s charismatickým lídrem? Jak a kdy nás dosáhnou důsledky našich činů?

Nedokáži na vše odpovědět. Mám jen radost, že se mohu ptát. Pan docent mi navždy

zůstane v paměti se skleničkou frankovky – nejlépe z jižního svahu někde kolem Perné – jako člověk milující Moravu a bojující za to, co považoval za správné.

P. S. Samizdatový, stále použitelný Bártův Odborný slovník psychopatologických termínů vyšel jako příloha v publikaci T. Novák, H. Drinocká: Partnerské a rodinné poradenství. Práce s klienty. Praha, Grada 2006.

Díky za vše, pane docente.

T. NOVÁK

K nedožitým osmdesátinám profesora PhDr. Bořivoje Dostála, DrSc. (16. 8. 1929 – 18. 8. 1994)

Náhle a předčasně, dva dny po svých pětadesátinách, opustil tento svět dlouholetý vedoucí Ústavu archeologie a muzeologie Filozofické fakulty MU, profesor slovanské archeologie PhDr. Bořivoj Dostál, DrSc., přední český a mezinárodně uznávaný prehistorik druhé poloviny 20. století, slavista, badatel velkomoravského hradiška Pohansko u Břeclavi, významný vysokoškolský pedagog. Tato vzpomínka se váže k jeho nedožitým osmdesátým narozeninám; připomíná však zároveň již 15 dlouhých let od jeho úmrtí.

Bořivoj Dostál se narodil 16. srpna 1929 v Heršpíciích u Slavkova v zemědělské písmácké rodině, z jejíhož prostředí si přinesl do života přísnou morálku, pracovní vytrvalost a společenskou odpovědnost. Maturoval na reálném gymnáziu v Bučovicích a od roku 1949 studoval obory dějepis – ruština na Pedagogické fakultě brněnské univerzity. Na podnět svého učitele prof. PhDr. Františka Kalouska si po absolvování vojenské prezenční služby doplnil ještě vzdělání v archeologii a historii na fakultě Filozofické, které ukončil v roce 1957 již jako asistent se specializací na slovanskou archeologii na tehdejší katedře prehistorie brněnské Filozofické fakulty. V terénní praxi kráčet ve stopách svého učitele, ať již Slo o sta-